

ชื่อพื้นเมือง

ไม้ต้น ผลัดใบช่วงสั้น สูงได้ถึง 30 ม. ยอดเรือนสีทองแดง ลำต้นเล็กเรียวเป็นร่อง เปลือก สีน้ำตาลอมส้มถึงน้ำตาลเข้ม แตกสะเก็ดและเป็นเกล็ด เปลือกในสีชมพูถึงน้ำตาลออกชมพู ใบ กว้าง 1.5-4 ซม. ยาว 4-11 ซม. ออกแบนระนาบเดียวกัน รูปร่างหลายแบบ ส่วนมากรูปไข่แคบถึงใบหอกกลับแกมรี หรือรูปไข่กลับปลายแหลมถึงเรียวแหลมสั้น โคนกลมเบี้ยวถึงรูปกลม ขอบไม่จัดสีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน ด้านล่างสีอ่อนกว่า มีขนรูปดาวสีทองแดงแน่น ไม่มีเกล็ด เส้นใบ 3 เส้นออกจากโคนใบ คู่ข้างยาวขึ้นไป $\frac{1}{2}$ ของใบ เส้นใบข้าง 4-5 คู่ เส้นใบย่อยเป็นชั้นบันได ชัดด้านล่าง ก้านใบเรียวยาวน้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซม. มีขนกิ่งเล็ก สีน้ำตาลเข้ม กิ่งอ่อนมีขน ดอก ยาว 2.5-4 ซม. บานเด่น สีครีมถึงเหลืองอ่อน ออกเดี่ยวหรือเป็นช่อกระจุกมี 2-3 ดอก ตามซอกใบหรือปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงคล้ายกระดาด รูปร่างกว้าง ปลายจักตื้นรูปสามเหลี่ยมแกม 5 แฉก มีขนกระจายด้านบน กลีบเลี้ยงด้านใน ไม่มีกลีบดอก เกสรเพศผู้ 30-40 อัน ยาว ประมาณ 5 มม. เกสรตัวผู้ 5 แฉก มีขนกระจายด้านบน กลีบเลี้ยงด้านใน ไม่มีกลีบดอก เกสรเพศเมีย 1 อัน ยาว 4-7 มม. มีเยื่อเกสรเพศเมียสั้นโค้ง 5 แฉก ผล ยาว 3-5 ซม. มีกลีบเลี้ยงคล้ายกระดาดสีน้ำตาลอ่อนล้อมรอบ ผลกลมขนาดประมาณ 8 มม. พบน้อยในป่าดิบที่ต่ำ สูง 200-500 ม. ที่ จ.ตรัง นราธิวาส

ข้อมูลอ้างอิง : ไซมอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต, ไม้ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1.- กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์ฉบับ 2559 792 หน้า.

ภาพประกอบ : http://blog.sina.com.cn/s/blog_68d8c97f0102vlin.html

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

